

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-הנשרפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הא מקטר - חייב.										♣		◇
מאי, לאו - מיתה										♣		◇
לא, באזהרה.										!		◇
אלא - זר נמי לאזהרה? והכתיב (במדבר י"ח) והזר הקרב יומת										♣		◇
הא כדאיתא והא כדאיתא.										!		◇
מכלל דיוצק ובולל לאו נמי לא?										♣		◇
אזהרה ליוצק ובולל מניין - תלמוד לומר (ויקרא כ"א) קדשים יהיו ולא יחללן	והתניא:									♣		◇
מדרבנן, וקרא אסמכתא בעלמא.										!		◇
ואלו הן שבמיתה: טמא ששימש	מיתיבי:									♣		◇
תיובתא.										■		◇
ואלו שבמיתה: האוכל את הטבל, וכהן טמא שאכל תרומה טהורה, וזר שאכל את התרומה, וזר ששימש, וטמא ששימש, וטבול יום ששימש, ומחוסר בגדים, ומחוסר כפרה, ושלא רחץ ידים ורגלים, ושתויי יין, ופרועי ראש. אבל ערל ואונן ויושב - אינן במיתה, אלא באזהרה.	גופא:									■		◇
בעל מום, רבי אומר: במיתה	[רבי]									♣		◇
באזהרה.	הכמים:									♣		◇
היזד במעילה, רבי אומר: במיתה	[רבי]									♣		◇
באזהרה.	הכמים:									♣		◇
האוכל את הטבל מנלן?										^		◇
מניין לאוכל את הטבל שהוא במיתה - דכתיב (ויקרא כ"ב) ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ירימו לה' - בעתידים לתרום הכתוב מדבר, וליף חילול חילול מתרומה. מה להלן במיתה - אף כאן במיתה.	דאמר שמואל משום רבי אליעזר:									!		◇
ונילוף חילול חילול מנותר, מה להלן בכרת - אף כאן בכרת										♣		◇
מסתברא, מתרומה הוה ליה למילף, שכן: תרומה, חוצה לארץ, הותרה, ברבים, פירות, פיגול, ונותר.										!		◇
אדרבה: מנותר הוה ליה למילף, שכן, פסול אוכל, אין לו היתר במקוה.										♣		◇
הנך נפישן.										!		◇
חילול דרבים מחילול דרבים עדיף.	רבינא:									!		◇
וכהן טמא שאכל תרומה טהורה מנלן?										^		◇
מניין לכהן טמא שאכל תרומה טהורה שהוא במיתה בידי שמים - דכתיב (ויקרא כ"ב) ושמרו את משמרתי ולא ישאו עליו חטא וגו'.	דאמר שמואל:									!		◇
טהורה - אין, טמאה - לא.										!		◇
מניין לכהן טמא שאכל תרומה טמאה שאינו במיתה - שנאמר ומתו בו כי יחללוהו, פרט לזו שמחוללת ועומדת.	דאמר שמואל אמר רבי אליעזר:									■		◇
זר שאכל את התרומה.										■		◇
זר שאכל את התרומה - לוקה.	רב:									■		◇
לימא מר במיתה, דכתיב (ויקרא כ"ב) וכל זר לא יאכל קדש	רב כהנא ורב אסי לרב:									♣		◇

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◼ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ◼ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-הנשרפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אני ה' מקדשם, הפסיק הענין.												◊
ואלו הן שבמיתה: זר האוכל את התרומה	מיתבי:								⋮			◊
מתניתא אדרב קא רמית? רב תנא הוא, ופליג.												◊
זור ששימש												◊
דכתיב (במדבר י"ח) והזר הקרב יומת.												◊
וטמא ששימש												◊
מניין לטמא ששימש שהוא במיתה? דכתיב (ויקרא כ"ב) דבר אל אהרן ואל בניו וינזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללון את שם קדשי, ויליף חילול חילול מתרומה, מה להלן במיתה - אף כאן במיתה.	כדבעא מיניה רב חייא בר אבין מרב יוסף:											◊
ונילף חילול חילול מנות, מה להלן כרת - אף כאן כרת									⋮			◊
מסתברא מתרומה הוה ליה למילף, שכן: גוף, טמא, מקוה, ברבים.												◊
אדרבה, מותר הוה ליה למילף, שכן: קדש, פנים, פיגול, וותר												◊
חילול דרבים מחילול דרבים עדיף.												◊
טבול יום ששימש.												◊
מגלן?												◊
רמז לטבול יום שאם עבד חילל מניין - תלמוד לומר (ויקרא כ"א) קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו, אם אינו ענין לטמא ששימש, דנפקא לן מוינזרו - תניהו ענין לטבול יום ששימש. ויליף חילול חילול מתרומה, מה להלן במיתה - אף כאן במיתה.	דתניא, רבי סימאי:											◊
ומחוסר בגדים												◊
מגלן?												◊
(שמות כ"ט) וחגרת אתם אבנט, בזמן שבגדיהם עליהם - כהונתם עליהם, אין בגדיהם עליהם - אין יוחנן, ומטו בה משמיה	רבי אבהו אמר רבי יוחנן, ומטו בה משמיה											◊
זור ששימש - במיתה.	ואמר מר:											◊
ומחוסר כפרה												◊
מגלן?												◊
דאמר קרא (ויקרא י"ב) וכפר עליה כהן וטהרה, טהרה - מכלל שהיא טמאה	רב הונא:											◊
טמא ששימש - במיתה.	ואמר מר:											◊
ושלא רחוק ידים ורגלים												◊
מגלן?												◊
דכתיב (שמות ל') בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימותו.												◊
ושתויי יין												◊
דכתיב (ויקרא י') יין ושכר אל תשת וגו'.												◊
ופרועי ראש												◊
דכתיב (יחזקאל מ"ד) ראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו וכתיב בתריה ויין לא ישתו איתקש פרוע ראש לשתויי יין, מה שתויי יין במיתה - אף פרועי ראש במיתה.												◊

disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O	statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-
מקרא-<u>key</u>:	

סנהדרין-הנשרפין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב		
אבל ערל, אונן, יושב " באזהרה.												■	◇	<	פג
ערל מנלן?												^	◇		פג
דבר זה מתורת משה רבינו לא למדנו, עד שבא יחזקאל בן בוזי ולמדנו: (יחזקאל מ"ד) כל בן נכר ערל לב וערל בשר לא יבוא אל מקדשי (לשרתני).	רב חסדא:											!	◇		פג